тѝтель, и̂ заради това̀ є̂ нꙋжно, щото сѝчките человѣцы, кѝто ще о̂предѣлатъ на хизмѣтыте си да са вѣрни о̂у нѝхъ и̂ да нѣматъ шꙋпѐ на нѝхъ. Отъ тꙋка на тамъ да се не намѣри мꙋнасѝпъ да се о̂предѣлѧватъ на такѝва слꙋжбы (хизмѣте) человѣцы за сатѫръ о̂тъ є̂дната и̂ о̂тъ дрꙋгата страна̀.

Члѣнъ 4-й. Понѣже мезлѝчо на-правдата є̂ крѣпкій защѝтитель на сѝчките о̂основани о̂утемелѣни) правила, и̂ на положѣните чинодꙋстроѣнія, не са должни да се о̂тговаратъ да си даватъ джевапатъ) само о̂нія, кѝто са настойницы надъ прѝходыте (гелѝтыте) и̂ надъ харчовете, но сѝчките о̂улемы̀ и̂ вꙋкеладі̂и, и̂ слꙋжѝтели, кѝто са должни да дадатъ слово на мезлѝчатъ на-правдата да всѧко дѣло, и̂ по стꙋпокъ свой, кѝто се о̂тносатъ до настойничество то̂и̂мъ, а̂ко се о̂клеветава нѣкой на примѣръ, че є̂ небрежлѝвъ и̂ немарлѝвъ въ маслахатыте на-слꙋжбата си, и̂ то̀ дꙋказꙋва че не є̂ каджръ да си и̂сполнѧва должность та̀ (борчатъ) а̂ мнѣнѝето на по̀ мнозѝна та є̂ на врѫхъ него,